

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 92

Číslo: 16

15. dubna 2012

Cena: 8 Kč

SETKÁNÍ MLÁDEŽE CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ „NAPŮL“

Jednodenní celocírkevní setkání mládeže s názvem „Napůl“ se uskutečnilo v sobotu 10. března. Název „Napůl“ byl zvolen proto, že jsme se setkali přesně po půl roce od celocírkevního setkání v Brně, ale také proto, že se jednalo o poloviční (krátkou, jednodenní) akci. Setkání se konalo v prostorách náboženské obce Praha 2 – Nové Město a zúčastnilo se asi 50 lidí. Program byl oficiálně zahájen v 11 hodin dopoledne ve Sboru kněžete Václava na Zderaze. Student dějin umění Petr Pečenka pronesl přednášku o historii této jedinečné památky, její výzdobě a mobiliáři od Františka Bílka. Následovala krátká pobožnost, vedená Lukášem Volkmanem a Kristýnou Mlýnkovou. Při pobožnosti zazněly přímluvné modlitby jednotlivých účastníků setkání. Hudební doprovod písní zajistili Kateřina Děkanovská a Phaniel Osweto. V prostoru před kostelem proběhly seznamovací hry. S mnohými účastníky jsme se znali již z Brna či z jiných akcí, ale přibýlo mezi nás i pár nových tváří, proto bylo na místě, abychom se vzájemně malinko blíže poznali.

Po polední byl v barokní sakristii připraven komponovaný program o čaji. Sandra Silná pohovořila o historii čaje, tradicích s ním spojených a místech, kde se čaj pěstuje. Mluvené slovo bylo doprovázeno promítáním fotografií. Sandra Silná také pohovořila o druzích čajů, předvedla tradiční přípravu čaje a účastníci měli možnost ochutnat 5 různých druhů čajů. Téma čaje bylo pojato i po duchovní stránce

– Lukáš Volkman pronesl úvahu o čaji, založenou na biblických textech a celý komponovaný program podkreslil charakteristickými hudebními ukázkami. Jiří Silný pohovořil o křesťany založené iniciativě Fair Trade – spravedlivém obchodu, v rámci kterého zaměstnanci dostávají spravedlivou odměnu za svou práci (na rozdíl od běžného obchodu, kdy jsou zaměstnanci – většinou obyvatelé třetího světa – vykořisťováni a jsou nuceni žít v nedůstojných podmínkách).

Po občerstvení následoval odpolední program, kdy byly promítány fotografie z podzimního celocírkevního setkání v Brně a účastníci měli možnost zavzpomínat a pohovořit spolu ještě nad šálkem čaje. Se závěrečným úklidem pomohli všichni mladí, kteří vytrvali až do konce a potom společně pokračovali v rozhovorech po celý večer. Nocleh pro mimopražské laskavě zajistila Marika Paulíková na vyšehradské faře. Fotografie zajistil již osvědčený fotograf Martin Tejkal. Ze zpětných reakcí účastníků mohu konstatovat, že setkání mládeže „Napůl“ bylo požeňané. Mezi účastníky panovala přátelská a neformální atmosféra a fakt, že se mladí chtějí setkávat i nadále, je více než uspokojivý. Při neformálních rozhovorech vznikla skupinka studentů, kteří se chtějí v Praze i nadále setkávat. V současné době plánují společný jarní či letní výlet. Účastníci byli pozváni na podzimní celocírkevní setkání mládeže, které se uskuteční 27.-30. září.

Kristýna Mlýnková

EVANGELIZACE

V Pánu milé sestry, milí bratři, v březnu tohoto roku vyšel v ČZ č. 13 můj článek s názvem „Dopis členům církve“. Smyslem a obsahem tohoto dopisu bylo povzbudit členy naší církve k šíření evangelia Kristova. Tímto děkuji všem, kteří na článek reagovali osobně, přes email nebo přímo na stránkách ČZ. Děkuji za konstruktivní kritiku, za nové nápady, postřehy i za povzbuzení k další práci v této oblasti. Abychom však nezůstali pouze u

výzev a proseb, sepsal jsem malé pojednání o evangelizaci, které by se mohlo stát pro ostatní pomůckou, jakýmsi praktickým vodítkem na to, jak se do šíření evangelia Kristova aktivně zapojit.

ÚVOD

(„co by měl každý křesťan vědět“) Předně bych chtěl říci, že aktivní šíření křesťanské víry je základní nutností každé živé Církve Ježíše Krista. Jedná se o Pánovu jasně vyjádřenou vůli takto konat a vyplývá jak z kontextu celého Pisma, tak z některých konkrétních biblických míst a výzev pro tuto aktivitu – například: „Potom jim Ježíš řekl: Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.“ (Marek 16,15)

Celý proces evangelizace musí začínat na modlitbách, musí se rodit z upřímné touhy v našich srdcích, která jsou obývána Duchem Božím od našeho znovuzrození. Při vydávání svědectví se nesmíme bát, stydět a podobně. Víme přeci, komu jsme uvěřili. Víme také, že sám Pán Ježíš zažil na vlastní kůži, co je to výsměch, zrada, dokonce i kruté mučení a nakonec zavraždění. Nestalo se jinak ani u prvňáček oddaných následovníků „té cesty“, jak se tehdy křesťané označovali. Vzpomeňme na diakona Štěpána z knihy Skutků apoštolských a na mnohé další anonymní věřící, kteří procházeli stejnými nebo podobnými martýrii jako Pán Ježíš.

Současný člověk, který se aktivně zajímá o soudobé křesťanství ve světě (tedy cca 2000 let po smrti a vzkříšení našeho Pána), ví, že ani dnes, ve 21. století, není pronásledování, věznění, mučení a dokonce vraždění křesťanů žádnou výjimkou. Naopak, děje se tak prakticky denně a to zejména v islamistických a komunistických zemích

(například Írán, Severní Korea). Naproti tomu máme dobré zprávy, totiž že v různých částech světa dochází k velikému probuzení křesťanství a k naší víře denně přibývají noví učedníci (například Čína). Z křesťanství se tak opět stává hnutí; hnutí, které je vedené Duchem svatým, a já se domnívám, že k podobné „transformaci“ šíření víry bude muset dojít i u nás v České republice, konkrétně pak i v naší Církvi československé husitské, aby byl její život nadále zachován a její činnost pro český národ, pro českého člověka prospěšná.

ZPŮSOBY A MOŽNOSTI EVANGELIZACE („jak na to prakticky“)

Dnešní multimediálně propojený svět nabízí nejrůznější způsoby pro možnosti šíření křesťanské víry. Například všelijaké internetové stránky zaměřené na křesťanskou tematiku, provozované různými církvemi (otázka – nejsme tu v něčem pozadu?). Dále můžeme využít rádio, televizi, tisk, nebo na víru specializované letáčky z Brněnské tiskové misie – tyto letáčky mám v oblíbené a s dobrým efektem vyzkoušené, mnohdy totiž nabízejí kvalitní lidské příběhy o víře v Boha. Toto všechno je jistě vhodné, v dnešní době nutné a dobře použitelné. Tato propagace křesťanství může oslovit mnohé a zprostředkovat hledajícím lidem první kontakt s naší vírou.

Osobně se však domnívám, že nejlepší a neúčinnější je evangelizace „od člověka k člověku“. Podle mých dosavadních zkušeností je neefektivnější. S evangelizovaným člověkem si s upřímným zájmem popovídáme o jeho konkrétních problémech. Citlivě mu pak nabídneme biblický pohled na jeho situaci a východisko vycházející z milující Boží náruče. Často se pak

Dokončení na str. 3

K DISKUSI O VÝSLEDCÍCH SČÍTÁNÍ OBYVATEL

O naší náboženské a církevní situaci vypovídají výsledky sčítání obyvatel v roce 2011, ke kterým se na stránkách Českého zápasu otevřela diskuse. Tato diskuse by neměla zůstat na povrchu a neměla by být vytržena z celospolečenského kontextu. Na podzim letošního roku budou zveřejněny Českým statistickým úřadem konečné a podrobné výsledky. Číselné údaje se stávají předmětem hlubších analýz sociologů náboženství. V poslední době se objevily dvě knihy, které se věnují uceleným způsobem tématice religiozity v naší společnosti. V roce 2010 vyšly publikace „Náboženství a moderní česká společnost“ od Davida Václavíka a „Přilíší slábi ve víře (Česká ne/religiozita v evropském kontextu)“ od Zdeňka R. Nešpora. Autor druhé z uvedených publikací je vůči naší církvi v některých hodnoceních značně kritický (srov. s. 69, s. 71, s. 116, s. 121, s. 130, s. 168). V březnu roku 2010 se konala na Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy konference na téma „Dvacet let náboženské svobody“. Zazněly na ní prognózy sociologů náboženství v tom smyslu, že etablované tradiční církve, jakými jsou Řím-

skokatolická církev, Českobratrská církev evangelická a Církev československá husitská, budou ztrácet výrazným způsobem své členy. Naproti tomu vyznavačské církve budou mít mírný nárůst svých členů. Celkově se bude zvyšovat počet lidí necírkevní religiozity. Zveřejněné výsledky tyto prognózy potvrdily. Úbytek členů tradičních církví má více příčin a souvislostí. Jednou z nich je volná vazba současných lidí na církevní instituce a náboženské organizace jako takové. Je to patrné i na úbytku Svědků Jehovových od posledního sčítání o 10000 členů. V celkovém kontextu naší náboženské scény se jedná o tzv. „privatizaci“ víry a náboženství. Dalším faktorem uváděným v diskusích nad výsledky sčítání je tzv. úbytek sympatizantů. Je tomu tak v případě Římskokatolické církve, zvláště ve srovnání se sčítáním v roce 1991. Církve vyznavačského charakteru mají počet členů podle vnitřních statistik téměř totožný s výsledky sčítání. Ty se sympatizanty a příznivci tolik nepočítají, ale kladou důraz na uvědomělé a aktivní členství.

Sledujeme-li výsledky sčítání vzhledem k naší církvi, tak čísla ukazují

oproti roku 2001 pokles ve všech náboženských obcích s výjimkou náboženské obce Blansko. Ačkoliv se jedná v případě uvádění náboženské víry o subjektivní otázku a byla také na rozdíl od Slovenska nepovinná, nelze výsledky bagatelizovat, podceňovat a přehlížet je jako nepodstatné. Tuto statistickou realitu je třeba brát vážně. Jisté je v případě snížení členské základny naší církve zřejmý celospolečenský trend, ale také je zde specifická situace naší církve. Už v roce 2001 měla naše církev nejvyšší věkový průměr členské základny. Je třeba brát v úvahu i to, že naše církev prošla od roku 2001 v období deseti let velmi komplikovaným obdobím včetně nešťastných mediálních kauz. I to se mohlo projevit na výsledku. V každém případě údaje mají významný orientační charakter vzhledem k jednotlivým oblastem a místům, kde naše církve působí. Mohou být jedním z důležitých kritérií při diskusi o nové koncepci duchovní správy a organizaci náboženských obcí, aby tak mohla naše církve naplňovat své křesťanské poslání v nových podmínkách.

Tomáš Butta

Zachovat demokracii v církvi

Proslýchá se, že pastorační asistenti jsou zatrpklí, jelikož nesmějí hlasovat na sněmu a na diecézních shromážděních. Oni přece studují a vědí o církvi mnohem víc než nějaký obyčejný laik. Jenže v tom je právě vidět, jak jim vzdělání zatemnilo mozek a jak – na rozdíl od laiků (jimiž – jsou pod vlivem – viditelně pohrdají) – už vůbec nemají ponětí o demokracii.

Toto opatření přece vůbec není namířeno proti pastoračním asistentům jako takovým, nýbrž přirozenou obranou demokratického zřízení – totiž aby hlasující většina nebyla na církvi závislá podle vzoru koho chleba jíš, toho píseň zpívej, to dá rozum, že. Proto jsou obce zastoupeny jedním duchovním a jedním, případně více laiky podle počtu příslušníků dané náboženské obce, kteří si na chléb vezdejší vydělávají u jiných zaměstnavatelů.

Jestliže toto pravidlo porušíme, staneme se brzy církví jen pro duchovní a ti pak budou sloužit tak akorát sobě navzájem; už nebude platit, že jeden druhému máme být Kristem, ale jeden druhému teologem (čti: farizejem).

"Zbraně v rukou občanů mohou být jimi použity dle jejich uvážení jako takovými k obraně vlasti, ke svržení tyranie a k osobní obraně."

Tato slova vyřkl John Adams, jeden z otců zakladatelů Spojených států, právník, státník, politický teoretik a po Georgi Washingtonovi druhý prezident USA. Otcové zakladatelé si při tvorbě ústavy velmi dobře uvědomovali, co znamená nejen skutečná svoboda, ale jak ji také ubránit – i před vlastní vládou, kdyby měla tendence změnit republiku v diktaturu.

Mít zbrojní pas, vlastnit zbraň a kupovat střelivo je dost drahé. Ovšem na naše církevní poměry by bylo zajisté jak stylové, tak dostatečně efektivní použít zbraní klasicky husitských, na něž zbrojního pasu – zatím – netřeba.

(mad)

Z kazatelského plánu

PRVNÍ NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH

Jako novorozené děti Boží mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku. Aleluja.

1. PETRŮV 2,2

První čtení: Skutky 4,32–35

Tužby:

1. Abychom Ježíšův pokoj do otevřených srdcí přijali, modleme se k Hospodinu.
2. Abychom Slovo života na duchu zesláblým přinášeli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Věčný Bože, ty jsi láskou všech, kdo tě milují, a nadějí všech, kdo v tebe doufají. Pomož nám, abychom v tebe věřili, i když tě nevidíme, a skrze víru abychom žili vzkříšeným životem tvého Syna! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Janův 1,1–2,2

Evangelium: Jan 20,19–31

Verše k obětování: Žalm 81,2.5

Verš k požehnání: Jan 20,27

Modlitba k požehnání:

Otče náš, svýma očima jsme viděli a vlastníma rukama jsme se dotýkali chleba života a kalicha spásy! Posiluj naši víru, ať stále rosteme v lásce jedněch ke druhým! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 43, 146, 174, 191, 296

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ UZDRAVOVÁNÍ

51

Uzdravení Petrovy tchýně Mk 1,29-31; Mt 8,14-15 Uzdravení ochrnutého Mt 9,1-8; Mk 2,1-12; L 5,18-26

Pokračování z minulého čísla
Pro něj nebyla žádná situace ponížující. On nepotřeboval obdivující veřejnost, aby se ukázal v tom nejlepším světle. Ať v zástupu pod širým nebem nebo v obyčejném domku, vždycky byla jeho láska a jeho moc k dispozici každému, kdo ho potřeboval.

Ale tento zázrak vypovídá také něco o ženě, kterou Ježíš uzdravil. Sotva ji uzdravil, už měla starost o to, aby uspokojila jeho potřeby a potřeby dalších hostů. Považovala se za člověka, který „byl zachráněn, aby mohl sloužit“. Ježíš ji uzdravil a její jedinou touhou bylo využít nově nabyté zdraví k tomu, aby byla užitečná a mohla posloužit jemu a těm ostatním.

Jak využíváme dary Kristovy? Jednou napsal Oscar Wilde to, co sám nazval „nejlepším krátkým příběhem na světě“. J. B. Yeats jej cituje ve své autobiografii, a to v jeho původní jednoduchosti, dříve než jej do finální podoby ozdobily a pokazily pozdější literární nápady:

Kristus přišel z bílé nížiny do purpurového města a jak procházel první ulicí, uslyšel nad hlavou hlasy a spatřil mladého muže, jak ležel opilý na okenním parapetu. „Proč maříš svou duši v opilství?“ zeptal se ho. Muž odpověděl: „Pane, byl jsem malomocný a tys mě uzdravil: co bych jiného měl dělat?“ Kousek dál ve městě uviděl Ježíš mladíka, jak běží za lehkou ženou a řekl mu: „Proč ničíš svou duši v prostopáš-

nosti?“ Mladý muž odpověděl: „Pane, byl jsem slepý a tys mě uzdravil; co jiného bych měl dělat?“ Konečně uprostřed města spatřil Ježíš starého muže, jak se krčí na zemi a pláče. Když se ho zeptal, proč pláče, stařec odpověděl: „Pane, byl jsem mrtvý a tys mě vzkřísil k životu, co jiného bych měl dělat než plakat?“

To je strašně podobenství faktu, co lidé dovedou udělat s Kristovými dary a jak odpovědět na Boží milosrdenství. Petrova tchýně využila dar navraceného zdraví k tomu, aby posloužila Ježíši a jeho přátelům. To je způsob, jakým bychom měli odpovídat na každý Boží dar.

William Barclay: The Daily Study Bible, The Gospel of Matthew, volume 1, revised edition, The Saint Andrew Press, Edinburg, 1. ed. 1956, revised ed. 1975, reprint 1977, 1979, 1982, 1983, 1985, 1986

UZDRAVENÍ OCHRNUITÉHO

(Matouš 9,1-8; Marek 2,1-12; Lukáš 5,18-26)

Z výkladu Markovy verze

František Kovář: Výklad evangelia Markova, ed. Blahoslav, sv. XIV. Praha 1941, úryvek na str. 36-37.

Evangelista tu užívá pro pojmenování lůžka slova „krabbatos“, což znamená lůžko chudého člověka. Možná, že to byla jen pokrývka, na níž nemocný doma ležel a kterou

nyní ti čtyři muži nesli za cípy. Sám nemocný se patrně nemohl ani pohnout. Výrazem „ochrnutý“ (paralytikos) mohou být míněny různé nemoci jako dna, kloubový revmatismus, choroby míchy, ale také nervové ochrnutí. Pro zástup, který naplnil dům i ulici před domem, nemohli ovšem nemocného vnést k Ježíšovi do domu dveřmi. Ale ve své víře v Ježíšovu uzdravovací moc a v jeho ochotu pomáhat lidem přišli na dobrý nápad. „Když pak ho pro zástup nemohli k němu přenést, odkryli střechu nad místem, kde byl, a otvorem vpustili nosítka, na kterých ochrnutý ležel.“

Palestinské domy měly tehdy na vnější straně při některé ze svých stěn schody, vedoucí na plochu střechu, která zároveň tvořila strop domovní místnosti. Strop byl udělán z lehkých klád, mezi něž byly položeny větve a rákosí, to bylo překryto vrstvou hlíny, jež byla uhlazena. Rozhrábnout takovou plochu střechu nebylo nic těžkého; škoda tím vzniklá se dala snadno napravit. Když se nosiči s nemocným nemohli k Ježíšovi dostat dveřmi, vystoupili s ním po schodech na plochu střechu chudého rybářského domu, rozhráblí střechu a spustili otvorem, který tak ve stropě vznikl, nosítka nebo spíše pokrývku s nemocným za cípy před Ježíše do domovní místnosti.

Připravila Jiřina Kubíková

Pokračování příště

Nad Písmem

TOMÁŠOVA VÍRA

Tradiční téma spojované s Tomášem je (ne)víra. Chudák Tomáš si vysloužil pojmenování nevěřící. Přitom on po týdnů nejistoty prožil hlubokou konverzi. Uvěřivší jsou v Písmu často představeni jako ti, kdo našli osobní vztah důvěry k Bohu, k Bohu, který nezklame. Podíváme-li se do dějin církve, najdeme i zde mnoho konvertitů, někteří své obrácení krásně a hluboce popsali v knihách. Pro jedny bylo toto rozhodnutí odvážným skokem do tmy, druzí zase naopak popisují, jak dlouho tápali ve tmě, než jim vzešlo světlo víry.

Klement Alexandrijský, jeden z prvních křesťanských filosofů, dokazoval svým kolegům, že víra není nic nerozumného. A dodával, že víra je nutná i ve vědě. I tam musíme jistě první principy prostě přijmout. Kdybychom je nevzali, nemohli bychom ani myslet. Říká, že víra je začátkem poznání.

Na základě těchto principů se pak někteří křesťané snaží například ukázat, že máme hodnověrné historické prameny: evangelia, spisy Nového i Starého zákona, dále texty prvních křesťanských autorů. A že je celkem rozumné přijmout to, co se v nich píše.

Ale když přijmu to, co tu čtu, jsem už věřící, jsem křesťan?

Takováto víra v historickou autenticitu křesťanství, ve správnost křesťanské nauky, v hodnotu křesťanské morálky, není však vírou v někoho, kdo nezklame. Abrahám je nazván otcem všech věřících a přitom znal jen málo z toho, co my dnes nazýváme pokladem víry. On však věřil Bohu, věděl, že se na něho může naprosto a pevně spolehnout. Této důvěře se učili i Kristovi učedníci. Když Ježíše doprovázeli na cestách, poslouchali jeho kázání a byli svědky nejedné závažné situace, mnoha věcem nerozuměli, ale neměli pochybnosti stran svého Mistra, a proto neodešli. Avšak při jeho umučení je pochybnosti přepadly natolik, že se i oni rozprchlí. Až v opětovném osobním setkání se vzkříšeným nacházeli znovu důvěru ve svého Pána.

Ani dnes není křesťanská víra určována jen vírou ve správnost církevní nauky, morálky atd., ale tím, že křesťan věří v živého Krista, který žije ve společenství církve, který hovoří v Písmu, projevuje se ve svátostech... a na základě tohoto osobního přístupu buduje svůj vztah k ně-

mu. Abrahám věřil Bohu, protože slyšel jeho hlas. Učedníci věřili Ježíšovi, protože se setkali se vzkříšeným. I dnes platí, že opravdu věří jenom ti, kdo slyší Boží hlas a kdo s Kristem žijí v „důvěrném vztahu“. Z evangelia poznáváme, že Kristus může přicházet zavřenými dveřmi, ne však zavřeným srdcem: on stojí u dveří a tluče (Zj 3,20). A je na nás, stejně jako bylo na Tomášovi i mnoha dalších po něm, zda mu otevřeme ony pomyslné dveře svého srdce, kterými nechce a ani nemůže přijít bez našeho souhlasu.

Daniel Majer

**Všemohoucí Bože,
děkuji ti za víru,
opatruj ve mně
tento svůj dar,
a to i tehdy,
kdy pochybuji.
Daruj mi sílu jít cestou
tvého Syna
a mého Pána
Ježíše Krista,
který s tebou žije
a život tvoří na věky věků.
Amen**

EVANGELIZACE

Dokončení ze str. 1
stává, že se setkáme s odpovědí: „No jo, ono se to hezky poslouchá, jenže kde je ten váš Bůh, a kdyby nějaký Bůh byl, nebylo by tolik...“ - všichni aktivní dělníci na vinici Páně dobře znají tyto argumenty a jistě jsme se s nimi ve své praxi nejednou setkali. Jenže toto jsou otázky, kterých se jako křesťané nemusíme vůbec obávat, pokud je máme vnitřně dobře zpracované. Přístupme nyní k bodu tři, který si jistě neklade nárok na plnou míru odpovědi a budu jen rád, pokud se najde nějaký husitský apologeta, který se s námi na stránkách ČZ podělí o své vědomosti, popřípadě zkušenosti.

DŮKAZY BOŽÍ EXISTENCE („vnitřní“)

1. Osobní svědectví

Jedná se o důkaz, který není radno podceňovat. Miliony lidí po celém světě vydávají svědectví o tom, jak se setkali s živým Bohem a jak jim Bůh změnil život k lepšímu. To má jistě svoji váhu, byť se jedná o „pouze“ subjektivní svědectví. Něco jiného pak je, když se stane zázrak, někdo je třeba po modlitbách vyléčen z nemoci, která je z lékařského hlediska nevyléčitelná, to už se dostáváme do oblasti objektivního svědectví, které bývá přesvědčivější, nicméně je jistě vzácnější.

2. Svědectví Bible

Existuje mnoho náboženských knih, ale v porovnání s Bibli jsou vlastně neporovnatelné. Jednota Bible: Bible obsahuje 66 knih, napsalo ji okolo 40 autorů různého původu, vzdělání a zaměstnání. Od sepsání první biblické knihy po sepsání poslední biblické knihy uplynulo zhruba 1500 let. Přesto je Bible při bližším studiu

dokonalé vnitřně jednotná a rozpory, které obsahuje, jsou pouze zdánlivé – při bližším studiu se nutně rozplývají. Dále Bible obsahuje mnoho naplněných proroctví, zejména o Ježíši Kristu. Někteří badatelé se také domnívají, že Bible obsahuje proroctví o minulých i budoucích událostech světových dějin.

Bible má také moc proměňovat lidské životy k lepšímu. Bible má trvalou hodnotu a platnost – není staromódní, má stále aktuálně co říci. Navíc přežila stovky pokusů o její zničení. Lidé, kteří se Bibli snažili zničit, už tu většinou dávno nejsou, zatímco Bible stále šíří své poselství o Boží lásce po celém světě.

DŮKAZY BOŽÍ EXISTENCE („vnější“)

1. Kosmologický argument

Tento argument tvrdí, že vesmír je následkem, tudíž musí mít adekvátní příčinu. Toto definoval již Tomáš Akvinský, když napsal, že na počátku vesmíru musel být „nehybný hybatel“, který uvedl vše do pohybu. Jinými slovy – na světě nepozorujeme a není známo „nic“, co by vzniklo z „ničeho“.

Že je tento argument stále platný, potvrzuje citát britského profesora teoretické fyziky Paula Daviese: „Pokud vesmír neměl žádný počátek v čase (to znamená, pokud existoval vždy), je nekonečně starý. Pokud už ale nastal nekonečný počet událostí, jak je možné, že žijeme teď my? To byl vesmír po celou věčnost v klidu a teprve před krátkým časem se „probudil“? Nebo zde existovala nějaká aktivita vždy? Pokud na druhé straně měl vesmír počátek, je třeba vycházet z toho, že vznikl náhle a z ničeho. To zřejmě

předpokládá nějakou prapříčinu. Pokud ovšem k něčemu takovému došlo, z jakého důvodu se tak stalo?“

2. Teleologický argument

Dnes spíše moderně nazývaný a chápaný jako „ID“ – „Intelligent design“. Tento argument říká, že ve vesmíru, v přírodě i v člověku můžeme najít a pozorovat jistý plán, řád, který svědčí pro Inteligentního Tvůrce. Ze současných zastánců tohoto argumentu bych uvedl jméno vynikajícího amerického vědce, biochemika Michaela Behe, který svým letitým výzkumem zasadil několik zásadních vědeckých ran jak darwinistům, tak neodarwinistům. Behe tvrdí, a má na to vědecké důkazy, že nejrozmnější pohled na vznik života na Zemi je skrze Inteligentního Tvůrce – tedy Boha.

Nyní ještě jeden citát, tentokrát od dnes již klasika vědy Issaca Newtona: „Nádherné uspořádání a harmonie vesmíru mohly vzniknout jen podle plánu všemohoucí bytosti. To je a zůstane mým posledním poznatkem.“

ZÁVĚR

Sestry a bratři, nebojme se tedy vydat svědectví – svým nejbližším nevěřícím z rodiny, přátel a známých. A nejen jim. Otevřeme se vedení Ducha Božího a on nám bude posílat do cesty i neznámé lidi, kterým budeme moct svědčit. Jak jsme mohli vidět, na naší straně je mnoho logických a rozumných argumentů pro existenci Boha, jak subjektivních, tak objektivních. I v tomto případě bych byl mnohým vděčný, kdyby na tyto stránky napsali své postřehy, zkušenosti, připomínky, dodatky.

V lásce Kristově

Aleš Toman

Kněz, baťovec i Rom aneb o našich vojenských parašutistech v karlínském sboru

Před sedmdesáti lety došlo k nejvýznamnějšímu odbojovému činu II. sv. války – atentátu na říšského protektora Reinharda Hendricha. Tato událost vešla do dějin pod názvem „operace Anthropoid“. Městská část Prahy 8 ve spolupráci s Asociací nositelů legionářských tradic a dalšími organizacemi připravila k tomuto výročí řadu akcí; první se konala v karlínském sboru naší církve, v rámci zdejších „Setkání třetího věku“. V úterý 27. března zde objasnil činnost našich parašutistů vyškolených ve Velké Británii historik z Vojenského historického ústavu Mgr. Jindřich Marek. Seznámil posluchače s širším kontextem činů těchto odvážných mužů; představil je především jako „produkt“ tehdejší československé občanské společnosti z první republiky – v tom nejlepším slova smyslu, lidí, kteří byli ochotni a schopni se pro republiku angažovat a dělali to s radostí a nadšením. A jak se tato fakta snesou se skutečností, že se mezi parašutisty, jako byli Kubiš, Gabčík (8. dubna bylo 100. výročí jeho narození), Švarc nebo Opálka našli i zrádci? I nad touto otázkou se zamysleli posluchači společně s přednášejícím, který na příkladech konkrétních osudů ukázal, jaké psychologické pohnutky zde působily. Pouze v jednom případě šlo o zcela „jasný“ případ zraedy: K. Čurdy, člověka, jehož minulost od počátku provázely podvody; tragický omyl výběru tohoto muže stál život řady lidí. V dalších případech hrál samozřejmě roli strach o rodinu a fakt, že tito lidé byli také často sami zrazení, jako např. nadporučík V. Kindl, který se pak překvapivě stal aktivním konfidentem gestapa. K nevhodnému výběru došlo u slovenského Maďara, mladičského telegrafisty Gerika, policejního důstojníka A. Horáka a V. Lepařika, jenž dlouho a úspěšně operoval v protektorátu, ale selhal po Čurdově zradě a podlehl nátlaku nacistů vyhrožujících popravou otce a matky.

V další části pak dr. Marek objasnil počátky parašutismu v našem prostředí (včetně tzv. padákových věží – ze kterých se skákal s uvázaným padákem), které však přímo nesouvisely s armádou. Teprve před II. sv. válkou se zrodila na Ministerstvu národní obrany idea vytvoření parašutistické čety z telegrafistů a ženistů, které by bylo možné používat k diverzním a špiónážním akcím.

Prvním vycvičeným vojenským parašutistou byl Otmar Rýdl. S poselstvím prezidenta Beneše seskočil do protektorátu, nicméně kvůli nedokonalosti tehdejší navigace se akce nezdařila.

Naši letci byli cvičeni k seskoku od května 1941 na letišti Ringgway u Manchesteru, v Anglii jich prošlo výcvikem kolem šesti set. Kurzy však obsahovaly nejen seskoky, ale i speciální tvrdý bojový výcvik ve Skotsku; menší procento výsadkářů bylo též vycvičeno v Palestině, Egyptě a Itálii (výjimečná osobnost Róma Antonína Facuny).

Co čekalo tyto hochy, když se po výcviku vrátili zpět do protektorátu? První problém souvisel s vysazením na předpokládaném místě. Zdařil-li se seskok, čekal výsadkáře úkol kontaktovat místní na adresách, které měli; tito lidé byli často již v koncentračních táborech či neměli o jejich příchodu tušení; navíc potom, co se stalo v Lidicích, Ležáčích a jinde, blokoval pomoc parašutistům i obyčejný lidský strach. Řada parašutistů upadla do léčky, když kontaktovali „nesprávné osoby“.

Přednášející hovořil rovněž o specifických partyzánských boje vedeného snahou zamezit ohrožení civilistů, i o povstání, ke kterému došlo na konci války. Na závěr připomněl skupiny vysazené mimo Československo (Delfin v Jugoslávii, Destroyer v Paříži, kterou vedl náčelník pařížského Sokola, Silika v Itálii) a pozoruhodné osudy několika parašutistů z tzv. 2. vlny (katolický kněz Josef Pojar žijící ve Vídni, jenž v sutaně kněze odjel do Jugoslávie, kontaktoval zdejší partyzány, dostal se do Itálie, kde byl vycvičen a ve Vídni pak řídil odboj vídeňských Čechů; Bohumil Nocar, jeden z mnoha parašutistů, kteří pracovali ve firmě Baťa).

Koho tyto události naší historie zajímají (a jak naznačil počet návštěvníků karlínského setkání, je nás mnoho), může navštívit i další akce připravené k výročí operace Anthropoid, především pak putovní výstavu (například od 4. června do 30. září v pražském Libeňském zámku).

Klára Břeňová

CÍRKEV JAKO ODPOVĚĎ? STUDIJNÍ DEN ERC

Protože nám záleží na církvi, ve které budeme žít, zveme vás na konferenci, kterou pořádá komise mládeže Ekuumenické rady církve v ČR. Uskuteční se v úterý 24. dubna od 9 hodin ve velké posluchárně Evangelické teologické fakulty UK v Praze (Černá 1). Jejím předmětem bude reflexe vztahu církve a společnosti z rozličných hledisek. Svoji účast přislíbili: socioložka zabývající se náboženstvím Dana Hamplová, tajemník České evangelikální aliance Jiří Unger a religionista Ivan O. Štampach. Ti vystoupí v prvním dopoledním bloku konference. V druhé části dopoledne navážeme diskusními workshopy. Účastníci konference si budou moci vybrat ze čtyř různých témat. Workshop s názvem „Srozumitelná církev, aneb jaké jsou naše odpovědi na otázky dnešního člověka?“ bude moderovat Tomáš Štüss z Apoštolské církve a jeho hostem bude Jiří Unger. Druhý workshop, který se bude věnovat *problematice církve a jejích obrazu v médiích*, povede Jan Jackanič z Bratrské jednoty baptistů. Hostem tohoto workshopu bude rozhlasový redaktor Petr Vaďura. V rámci třetího workshopu s názvem „Aktivní církev“ se budou diskutující zamýšlet nad otázkami typu: „Kdy se má křesťan angažovat v sociální oblasti? Jaké jsou výzvy křesťanské sociální práce? Je sociální práce a vyučování nábo-

ženství evangelizací?“ Tento workshop povede Marie Medková z Československé církve evangelické a hostem bude Jiří Klimeš, spirituál konzervatoře v Olomouci. „*Občanský angažovaná církev*“ je název čtvrtého workshopu. Spolu s moderátorkou Sandrou Silnou z Církve československé husitské a hostem Ivanem Štampachem se budou diskutující zamýšlet a hledat cesty, kterými by dnešní církev mohla kráčet, aby plnila své poslání – přiváděla lidi ke Kristu – ale budou také hledat hranice, kam až se může církev v občanské angažovanosti a politice vydat.

Na odpolední prezentaci výsledků jednotlivých workshopů bude navazovat panelová diskuse se členy řídícího výboru Ekuumenické rady církve, tedy s těmi, kteří jsou čelními představiteli jednotlivých církve sdružených v ERC ČR a v současnosti církve vedou a směřují.

Více informací o programu studijního dne je uvedeno na www.ekumenickarada.cz, najdete tam i formulář, jehož prostřednictvím se můžete registrovat. Snížený konferenční poplatek činí 100 Kč či 50 Kč (studentská sleva) pro ty, kteří se registrují právě prostřednictvím formuláře nejpozději do 22. dubna 2012. Bez předchozí registrace činí konferenční poplatek na místě v den konání 120 Kč.

Pokud vám také záleží na církvi, ve které budeme žít, přijďte se zamyslet, inspirovat, podiskutovat a setkat 24. dubna na studijním dni ERC s názvem „Církev jako odpověď?“

Kristýna Mlýnková

Ve sboru trochu jinak

Sbor Církve československé husitské v českolipském městském parku byl 15. března svědkem neobvyklé hudební události. V podvečerních hodinách tu nezněly varhany, ale jiné hudební nástroje. V dobré akustice tu zazněl sólový zpěv paní Věry Kláskové s doprovodem kytary. Na programu byly irské balady ze Smaragdového ostrova. Interpretka přiblížila účastníkům překladem do češtiny obsah jednotlivých písní. Ukázalo se, že lidé v různých zemích mají podobné radosti i starosti. A tak hudba přesahuje hranice, spojuje národy, při dobré vůli lze najít i určitou podobnost mezi irskou a českou lidovou písní. Patříme přece jen do společné evropské rodiny. Asi 60 návštěvníků koncertu odcházelo domů bohatší o neobvyklý zážitek. Škoda jen, že město Česká Lípa ještě nedokázalo zpřístupnit cestu ke sboru. Tato okolnost odrazuje mnohé pořadatele od organizování jiných kulturních akcí v tomto objektu.

Miroslav Kubát

ZPRÁVY

Logo 2015

Soutěž na přípravu loga jubilejního roku 2015. Ústřední rada Církve československé husitské (dle usnesení 1.4.129 z 10. 3. 2012) vypisuje soutěž na logo jubilejního roku 2015 (600. výročí mučednické smrti Mistra Jana Husa) s požadavky:

- * grafický motiv v barevné a černobílé verzi
 - * součástí loga mohou být iniciály nebo jméno Husovo, případně „600. výročí M. J. Husa“
 - * motiv loga by měl být použitelný i pro pamětní medaile
- Návrhy zašlete do 15. května 2012 na adresu: Kulturní rada ČČSH, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6 a současně v elektronické podobě na e-mailovou adresu: jiri.vanicek@ccsh.cz.

(jv)

Setkání ČKA

Ekologická sekce České křesťanské akademie zve k účasti na ekumenické bohoslužbě ke Dni Země v úterý 24. dubna v 19 hodin v kostele Nejsvětějšího Salvátora. Kázáním poslouží br. Ing. Jiří Ort, zpívat bude pěvecký soubor Gabriel. Po bohoslužbě cca od 19.50 hodin následuje beseda s Ing. Petrem Hejlem, starostou Městské části Praha – Suchbátka.

(JNe)

„Jak dál v církvi...“

„Neboť Bůh nám nedal ducha bážlivosti, nýbrž ducha síly, lásky a rozvahy. Nestyď se tedy vydávat svědectví o našem Pánu...“
Zveme ke vzájemnému sdílení, hledání i inspiraci, jak dnes oslovit evangelium.

Sejdeme se 18. května v 10 h v Ko-

menického sálu v Praze 6-Dejvicích (Wuchterlova 5).

Prosíme nerezignované duchovní i laiky, aby nám do 30. dubna oznámili svou účast i své podněty k danému tématu, a to na emailovou adresu:

dejvicky.sbor@seznam.cz
nebo i písemně na
Farní úřad ČČSH Wuchterlova 3,
160 00 Praha 6-Dejvice.
Včas žádané ubytování zajistíme.
farní úřad
Praha 6-Dejvice

LÉTO S DOMEČKEM 2012

Milí přátelé,
zima odchází a léto už se jistým krokem blíží, proto vám zase po roce posíláme nabídku našich táborů. Užijte si PRAZDNINY s námi! Neváhejte a vyberte si z naší nabídky co nejdříve, neboť některé tábory bývají velice rychle obsazeny.

Kontakt: Domeček, středisko DM ČČSH, Branka 588, 374 01 Trhové Sviny,
Marešková Valbřichová 386 322 537 nebo 386 322 545
E-mail: domecek@trajquik.cz, Web: www.domecek.org

<p>Divadelní tábor 30. 6. – 7. 7.</p> <p>I léto se připravte na spoustu záberů! Tentokrát se bude hrát divoký hra s názvem „Podle bych umřel nechtěl“! Nostalgie nebude ani o sportovní výdělky a vyjetí.</p> <p>Místo konání: tábořiště Borová Věk: 7 – 15 let Cena: 2 400 Kč Odborný lektor: René Kavanova</p>	<p>Křesťanský tábor 21. 7. – 21. 7.</p> <p>Tentokrát budeme cestovat časem, poslouží nám k tomu kvasar - tenzí přístroj (časostrož). Čeká nás dobrodružná cesta biblickými příběhy od A-dama po Z-jevení.</p> <p>Místo konání: tábořiště Borová Věk: 7 – 15 let Cena: 2 300 Kč Vedoucí: Ing. Daniel Šimon</p>
<p>Vedácký tábor 8. 7. – 14. 7.</p> <p>Ahoj pánevčí! Také už se blíží na léto, až zase usedneš do lodí a padem se odvíchneš od říčního břahu?</p> <p>Místo konání: řeka Otava Věk: od 12 let Cena: 2 500 Kč Vedoucí: Martin Klábouč – Kuda</p>	<p>Křesťanský tábor 29. 7. – 5. 8.</p> <p>Tentokrát budeme cestovat časem, poslouží nám k tomu kvasar - tenzí přístroj (časostrož). Čeká nás dobrodružná cesta biblickými příběhy od A-dama po Z-jevení.</p> <p>Místo konání: tábořiště Borová Věk: 7 – 15 let Cena: 2 300 Kč Vedoucí: Ing. Daniel Šimon</p>
<p>Hudební tábor 15. 7. – 21. 7.</p> <p>Milí muzikanti a muzikantky, chtěla bych vás pozvat na hudební tábor s orchestrem nebo rockovou kapelou? Těšíme se na vás!</p> <p>Místo konání: T. Sviny – Domeček Věk: od 7 let Cena: 2 300 Kč Odborní lektoři: Mgr. Marie Hejlová, Jindra Černá</p>	<p>Keramický tábor 22. 7. – 28. 7.</p> <p>Těšíme se na načtené kotáčky. Letos budeme tvořit, točit a nakonec vaše výrobky vyvalíme. Nebudou chybět hry a zábava.</p> <p>Místo konání: T. Sviny – Domeček Věk: 8 – 15 let Cena: 2 300 Kč Odborný lektor a vedoucí: Hanka Štarková</p>

Koncerty u sv. Mikuláše

- * 16. 4. – 20 hodin
Vivaldi, Mozart
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat - barokní housle
- * 17. 4. - 17 hodin
Bach, Händel, Dvořák,
Mendelssohn - Bartholdy
Y. Škvárová - mezzosoprán,
J. Kalfus - varhany
- * 18. 4. – 17 hodin
Pachelbel, Bach, Buxtehude,
Franck
J. Prokop - varhany,
M. Laštovka - trubka
- * 19. 4. - 17 hodin
Bach, Händel, Purcell, Brahms
M. Pšenička - varhany,
Z. Šedivý - trubka,
J. Šedivý - trubka
- * 20. 4. – 17 hodin
Bach, Schubert, Dvořák, Verdi
J. Kšica - varhany,
T. Jindra - bas
- * 20. 4. – 20 hodin
Bach, Vivaldi, Mozart, Dvořák
Consortium Pragense Orchestra,
Y. Škvárová - mezzosoprán,
M. Laštovka - trubka
- * 21. 4. – 17 hodin
Bach, Franck, Bizet, Dvořák
I. Slavíková - mezzosoprán,
B. Rabas - varhany
- * 21. 4. – 20 hodin
Bach, Vivaldi, Mozart, Dvořák
Consortium Pragense Orchestra,
Y. Škvárová - mezzosoprán,
M. Laštovka - trubka
- * 22. 4. – 17 hodin
Haydn, Mozart, Beethoven,
Dittersdorf
STRING TRIO PRAGA
- * 22. 4. – 20 hodin
Bach, Dvořák, Liszt, Gershwin
From Baroque to Jazz,
Prague Brass Ensemble,
A. Bárta - varhany

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Nevěřící Tomáš

Z obrázku vyškrtete všechna písmenka, která jsou tu více než jednou. Z těch zbylých pak poskládejte jednoslovnou tajenku.

(Řešení z minulého čísla: Viděla jsem Pána.)

Jana Krajčříková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčříková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

Z EKUMENY

ŘÍMSKOKATOLIČTÍ BISKUPOVÉ ZAHÁJILI CELOSTÁTNÍ MODLITEBNÍ KAMPAŇ NA OBRANU NÁBOŽENSKÉ SVOBODY V USA

Biskupové USA zahájili celostátní modlitební kampaň na obranu náboženské svobody před nejnovejšími hrozbami, jako je federální zákon o antikoncepci. Kampaň se soustředí kolem nově vydané „Modlitby za náboženskou svobodu“, která žádá Boha, aby dal průchod „jasnému a jednotnému hlasu“ těch, kdo se shromažďují k obraně práv svědomí „v této rozhodující hodině v dějinách našeho národa“. Na správním zasedání 13.-14. března ve Washingtonu představitelé římskokatolické biskupské konference USA vyzvali ke kampani, která by měla reagovat na bezprostřední ohrožení náboženské svobody, včetně kontroverzního zákona o antikoncepci vydaného Obamovou administrativou. Biskupové ze všech diecézí v zemi se vyslovili proti tomuto zákonu - oznámenému ministerstvem zdravotnictví a sociálních služeb 20. ledna - který vyžaduje, aby zaměstnavatelé hradili zdravotní pojištění, které pokrývá antikoncepci, sterilizaci a potratové pilulky, i když to je v rozporu s jejich náboženským přesvědčením. V prohlášení ze 14. března biskupové zhodnotili ohrožení náboženské svobody, které tento zákon představuje, a vyzvali všechny věřící, aby se připojili k „modlitbě a pokání“ na obranu práv svědomí v Americe. „Modlitba je největším zdrojem naší síly,“ řekli biskupové a potvrdili, že „bez Boha nemůžeme dělat nic, ale s Bohem je možné všechno“.

podle Res Claritatis

TÉMĚŘ 80 VEŘEJNÝCH ŠKOL V MAĎARSKU PŘEŠLO DO SPRÁVY CÍRKVÍM

Téměř 80 veřejných škol v Maďarsku bylo nedávno předáno církevním institucím, většinou římskokatolickým. Podle agentury AFP to bude mít důsledky pro malé obce, jejichž jediná škola bude církevní. Omezuje to prý také práva dětí na laické vzdělání, dodává agentura. Podle údajů ministerstva národních zdrojů, jež odpovídá za školství v Maďarsku, zvýšila Římskokatolická církev počet svých školních zařízení o 20 procent, evangelická o 13 a reformovaná o deset procent. Týká se to mateřských škol, základních, středních, gymnázií a škol technického či uměleckého zaměření.

Maďarsko je jednou ze zemí EU, která byla nejvíce postižena ekonomickou a finanční krizí. V letech 2008-2009 musela Budapešť požádat o pomoc dvacet miliard euro od EU a Mezinárodního měnového fondu (MMF), aby se vyhnula bankrotu. Konzervativní vláda Viktora Orbána nyní čeká na souhlas EU a MMF, aby mohla zahájit jednání o dalším úvěru. V důsledku krize už řada měst přestala být schopna udržovat školy a zbavuje se finanční zátěže, kterou se pro ně stalo základní a střední školství. Desítky veřejných školních zařízení tak byly postoupeny církevním institucím, většinou Římskokatolické církvi.

"Každé pondělí začneme pobožností: děti se shromáždí a v tichu si vyslechnou čtení z Bible. A každé ráno bude začínat modlitbou nebo čtením jednoho přikázání z Bible," řekla představitelka evangelického školního zařízení Sztehla Gábora v Budapešti Katalina Kalinová.

Radnice tvrdí, že nejde výhradně jen o finanční otázku: Radnice nepředala školu kvůli finančním problémům, ale spíš aby nabídla kvalitnější vzdělání. To také vedlo evangelickou církev k tomu, aby se tohoto zařízení ujala. Vzdělání bude nadále zdarma, ale žáci mají povinnost chodit buď na hodiny náboženství nebo etiky.

podle www.christner.cz

PODLE VÝZKUMU U NÁS LIDÉ NEJVÍCE VĚŘÍ RÁDIU, ARMÁDĚ A TELEVIZI, NEJMÉNĚ PAK CÍRKVÍM

Z vybraných společenských institucí lidé nejvíce věří rozhlasu, armádě a televizi. Alespoň polovina Čechů důvěřuje také policii, tisku a neziskovým organizacím. Naopak nejmenší důvěře se těší církve. Vyplývá to z výsledků březnového průzkumu Centra pro výzkum veřejného mínění (CVVM). Rozhlasu důvěřuje 65 procent dotázaných. Proti poslednímu průzkumu, který se uskutečnil loni v září, je to mírný pokles o dva procentní body. Armádě aktuálně věří 57 procent Čechů, televizi o jedno procento méně. Důvěru v policii má 54 procent lidí a přibližně polovina věří také tisku a neziskovým organizacím. Další instituce už se v průzkumu přes padesátiprocentní hranici důvěry nedostaly. Patří mezi ně například banky, soudy nebo odbory. Nejhoršího výsledku dosahují v průzkumu dlouhodobě církve, které mají momentálně důvěru 29 procent Čechů. Stejnýho výsledku dosáhly také v září.

Církvim a armádě nedůvěřují častěji muži. "U církví pak další významný faktor představuje pochopitelně víra či náboženská příslušnost, výrazně vyšší podíl důvěřujících se objevoval mezi římskými katolíky," uvedla CVVM. Se stoupající životní úrovní roste důvěra v soudy, policii, armádu, banky nebo neziskové organizace. Starší lidé častěji důvěřují církvim, mladší lidé naopak neziskovým organizacím. Vysokoškoláci mají vyšší důvěru k bankám, naopak nevěří příliš odborům. Těm častěji důvěřují lidé hlásící se k levici, kteří naopak nemají vysokou důvěru k soudům a bankám. Průzkum se uskutečnil od 5. do 12. března a zúčastnilo se jej 1053 lidí.

podle ČTK

Roční předplatné na rok 2012 činí 416 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100